

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita R. P. Ioannis Francisci Regis, è Societate Iesv

La Broue, Claude de

Coloniæ, 1660

§. 3. Vocatio, ingressusque in Societatem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45172

§. III. Vocatio, ingressusque in Societatem.

Ergo ad omnem omnino Christiani officii absolutionem, atque adeo ad sanctimoniam incredibili quodam animi ardore rapiebatur pius adolescens: sed quemadmodum eam in vita hominum communis adipisci posset, loco tam incommode, tamque impedito, non videbat. Quæcum revolvereret animo frequens, ingenerati sensim in sublimi pectore odium quoddam seculi primum, mox cupido Religiosi statûs capessendi: esse enim illud tamquam domicilium virtutis absolucionis. Tum, quoniam tam multa sunt in Ecclesia Dei, Religiosa Instituta, ad unum quidem, eundemque scopum collimantia, sed modo non uno; animum potissime adjecit ad Societatem Iesu, eo maxime incitamento, quod ea sic suos ad Religiosam perfectionem educat, ut in aliorum quoque salutem incumbat non segniter. Et quoniam Religiosam vocationem opus Dei esse jam tum intelligebat, idcirco rem unam maxime necessariam cum Domino Deo tractare aggressus est, per preces ar-

B

dentio-

dentiores, juxta, & prolixiores; per crebra
rigidaque jejunia, perque aliquos quosdam
arcanos tectosque corporis cruciatus,
quorum acerbitas, ætatis illius teneritudi-
nem superare videtur: interpositis etiam
tanquam sequestribus, è beatis Cœlitibus
aliquot, augustissima imprimis Deipara,
cui colendæ cum inde à pueritia institisset,
deinceps illi generi commercii tam quæ-
stuosi dedit se impensis, ad illius prome-
rendam gratiam, quam distributricem di-
vinorum munierum esse intelligeret. Quâ
in re declaravit satis, fortis adolescens,
quantopere abhorreret ab eorum ingenio
leviusculorum juvenum, qui ubi primum
de deserendo seculo deliberare ceperunt,
remittunt illico non parum de piis exerci-
tationibus, quas ante usurpaverant; quasi
id sibi persuadeant, quod Tertullianus in
periculis corruptelis numerat, quod li-
bertatem suam abdicaturi sint prope-
diem, idcirco jus se habere aliquod eadem
prius ad licentiam abutendi. Alia omnia
usurpavit Joannes Franciscus; pavidens
nimis, eos qui sic se adhibeant, similli-
me facere atque illos, qui ab amico ægrè
divel-

divelluntur: atque ad quoddam perfidio-
ſæ prodigionis genus pertinere, tot tam-
que noxias benevolentæ significationes
edere erga infidiosum illum, quem deſe-
ras; injuriosas utique illi, cui te inancipatu-
rus ſis in totam deinceps æiatem: eſequo
infanſiſimæ prudentiæ, viam ſibi ſternere
ad ampliſſima munera capellenda libera-
litatis Dei, offendendo Deo. Quare ne ad
eum scopulum impingeret, nunquam ma-
jori ſtudio declinavit à noxia pravorum
confuetudine, nunquam refugit diligen-
tius ab occaſione prolaphionum: in id at-
tentus affidue, ut omni culpa vacaret.

Atque ut in rebus quibuscumque, quas
vehementius concupiſcimus, moram, ſi
qua objicitur, delinimus illarum earun-
dem imagine interiori, hoc eſt, cogitatio-
ne ſicquentius repetita, & tanquam ſimu-
lacrum ipsarum aliquod mente efforma-
mus; Joannes Franciſcus totus erat in co-
gitatione Religioſæ vitæ illius, cuius ad
communionem videbat haud dum ſe ad-
miſſum iri; & ſuis in moribus vivam illius
tabulam exprimere conabatur: ſic studio-
ſi juvenis uſurpando officia, ut cum iisdem

B 2

quic-

quicquid posset ex ea vita quam sequebatur , repræsentaret. Certè præterquam quòd contuberhales adduxit ad piam lectionem super mensam peragendam ordine ; horas præterea sic distribuit alias, studium pietatis inter , & literarum , ut quoad ejus facere tum quidem poterat, distributionem temporis qua utuntur Jesuitæ, propè imitaretur. Ut tamen quæ intus in animo agitabat, occuleret per vacaciones autunnales anni postremi , quo in seculo versatus est, paulò liberius indulxit oblectationibus quibusdam , intra fines decori dumtaxat , à quibus, annis superioribus prorsus abstinuerat. Siquidem cum antè eodem illo autumnali tempore, interea dum æquales se oblectabant licetius, ipse in secessu aut studioræ commen-tationi cuiquam , aut precationi se se dare consueisset, eo anno & lusit aliquoties, & venationi dedit operam, atque in iis duobus summa fuit rerum jucundarum , quas non repudiavit ; ipsumque illud exiguum delibavit idcirco , ut ne quis in suspicio-nem veniret salutatis consilii, néve remora aliqua objiceretur sanctam defctionem molienti,

mōlienti , quæ anno denique ætatis Francisci circiter unde-vicesimo erupit.

§. I V. Tyrocinium.

VIx consequi ullus possit, quali quanto-
que gaudio exultaverit, postquam do-
mum Dei ingressus, circumstantibus un-
dique periculis se se vidit ereptum. Ubi
primum tanto bono frui cepit, vespere assi-
duè in gratiis agendis Domino Deo , pro
beneficio illo, omni-precio, omnique æsti-
matione superiori: dumque incidebat de
divino illo munere mentio , tam incensa
ejus oratio erat, ut audientibus propè hor-
torem seculi, Religionis amorem ingene-
raret. Ipse quidem tota deinceps ætate, sic
ad Religiosam vocationem affectus est, ut
dubitares sentiretne de illa altius, an cha-
rius eam diligeret : neque unquam aut
dies, aut assuetudo, aut acerbitates iis locis
usurpari solitæ, conceptam de illius digni-
tate opinionem imminuerunt, aut tepe-
rem ullum offuderunt primis ardoribus.
Nec verò ullum vidi eorum quibus cum
Francisco usus aliquis intercessit , qui non
prædicaret, illum, cum virtutibus hominis

B 3

Aposto-